

W roku 2019 mija 60 lat nieprzerwanej aktywności naukowo-dydaktycznej Profesora Michała Kisielewicza, w tym ponad 50 lat pracy w zielonogórskich szkołach wyższych, których rozwój jest w wielu okresach ich historii ściśle powiązany z rozwojem naukowym i aktywnością naukowo-dydaktyczną Profesora. Profesor Kisielewicz rozpoczął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze 1 lutego 1966 roku. W okresie 18 lat uzyskał kolejno w 1968 r., 1971 r., 1978 r. i 1984 r., jako pierwszy w zielonogórskim środowisku matematycznym, stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego oraz tytuły naukowe profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego nauk matematycznych.

Profesor Michał Kisielewicz posiada ważne dla zielonogórskiego środowiska akademickiego osiągnięcia organizacyjne. Pełnił w okresie minionych 53 lat pracy w zielonogórskich uczelniach wszystkie funkcje akademickie. Był między innymi przez 9 lat dziekanem wydziału, pełnił przez 5 lat funkcję prorektora oraz przez 15 lat funkcję rektora. Był inicjatorem powołania w 1987 roku w Wyższej Szkole Inżynierskiej Wydziału Podstawowych Problemów Techniki oraz powołania w Zielonej Górze w 2001 roku Uniwersytetu Zielonogórskiego w wyniku połączenia Politechniki Zielonogórskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej. W roku 1997 opracował kompleksowy program modernizacji bazy dydaktycznej Politechniki Zielonogórskiej, który w 2001 r. został rozszerzony, jako program inwestycyjny Uniwersytetu. W okresie pełnienia przez Profesora Kisielewicza funkcji rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w istotny sposób poprawie uległ ówczesny stan bazy materialnej tej uczelni. W szczególności dokończone zostały budowy Stołówki Studenckiej oraz budynku dydaktycznego Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Wybudowano halę laboratoryjną Instytutu Inżynierii Środowiska oraz rozpoczęto budowę Hali Sportowej. W ramach działalności Profesora Michała Kisielewicza, jako rektora Politechniki Zielonogórskiej i Uniwersytetu Zielonogórskiego wybudowane zostały kolejne obiekty dydaktyczne i socjalne. Uczelnie te pozyskały nieodpłatnie na własność około 400 hektarów gruntów rolnych w bliskiej okolicy Zielonej Góry, około 10 hektarowy park wraz z usytuowanym w nim stadionem sportowym przylegające do terenu byłej Politechniki oraz zabytkowy budynek w centrum miasta na siedzibę rektoratu Uniwersytetu. Do ważnych osiągnięć organizacyjnych należą:

1. Powołanie Studium Matematyki, Fizyki i Chemii oraz Instytutu Matematyki WSI w Zielonej Górze - 1970 r. i 1979 r.
2. Opracowanie programu inwestycyjnego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze i realizacja w jego ramach w latach 1981-1987.
3. Powołanie Wydziału Podstawowych Problemów Techniki WSI w Zielonej Górze i nowych kierunków kształcenia - 1987 r.
4. Organizacja Wydziału Podstawowych Problemów Techniki w latach 1987-1993.

5. Opracowanie programu kompleksowej rozbudowy i modernizacji Politechniki Zielonogórskiej i realizacja w jego ramach w latach 1997-2001.
6. Opracowanie koncepcji powołania Uniwersytetu Zielonogórskiego w wyniku połączenia Politechniki Zielonogórskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze.
7. Opracowanie wieloletniego programu inwestycyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego i realizacja w jego ramach w latach 2001-2005.
8. Powiększenie majątku trwałego poprzez pozyskanie terenów i obiektów.
9. Opracowanie kompleksowego systemu zarządzania uczelnią.

Ponadto, Profesor Kisielewicz posiada bogaty dorobek naukowy, w skład którego wchodzi ponad 100 artykułów naukowych i 4 monografie matematyczne. Do najważniejszych osiągnięć dotychczasowych badań naukowych należą wyniki dotyczące własności deterministycznych inkluzji różniczkowo-funkcjonalnych typu neutralnego, oraz inkluzji i wielowartościowych równań stochastycznych. Profesor Kisielewicz zainicjował dużą część wymienionych wyżej kierunków badań, a uzyskane w ich ramach wyniki zawarł w także w monografiach wydanych przez Polskie Wydawnictwo Naukowe, Kluwer Academic Publisher i Springer Verlag. Wyniki badań prowadzonych w okresie ostatnich 8 lat i dotyczące teorii wielowartościowych całek stochastycznych uwięzione zostały istotnymi osiągnięciami porządkującymi teorię tych całek. Podsumowanie tych badań Profesor zawarł w kolejnej, piątej z rzędu monografii, która obecnie znajduje się w druku w wydawnictwie Springer.

W roku 1976 Profesor Kisielewicz wystąpił z inicjatywą powołania nowego czasopisma naukowego „*Discussiones Mathematicae*”. W skład Kolegium Redakcyjnego tego czasopisma, obok przedstawicieli zielonogórskiego środowiska matematycznego, wchodził wybitni przedstawiciele ośrodka matematycznego Poznania, między innymi profesorowie Władysław Orlicz i Andrzej Alexiewicz.

W roku 2000 przeprowadzona została specjalizacja, w wyniku której ukształtowały się cztery niezależne czasopisma matematyczne serii „*Discussiones Mathematicae*”: „*Differential Inclusions, Control and Optimization*”, „*Graph Theory*”, „*Probability and Statistics*” i „*General Algebra and Applications*”. Powołane zostały nowe międzynarodowe Kolegia Redakcyjne reprezentujące profil każdej z serii.

Całokształt osiągnięć naukowych Profesora Kisielewicza miał istotny wpływ na uzyskanie przez zielonogórskie środowisko matematyczne uprawnień do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego nauk matematycznych. Profesor Michał Kisielewicz przez cały okres swojej aktywności zawodowej w zielonogórskich szkołach wyższych prowadził wszystkie formy pracy dydaktycznej ze studentami. W szczególności pełnił funkcje promotora ponad 180 prac magisterskich. Był organizatorem lub współorganizatorem kształcenia studentów na wielu nowych specjalnościach, między innymi takich jak: zastosowania matematyki w ekonomii, zastosowania matematyki

w bankowości i ubezpieczeniach oraz matematyki przemysłowej. Jednocześnie prowadził intensywne kształcenie młodej kadry naukowej. Efektem tej aktywności Profesora Kisielewicza było wypromowanie przez Niego 14 doktorów nauk matematycznych, z których czterech uzyskało stopnie naukowe doktora habilitowanego.

60-letnia aktywność naukowo-dydaktyczna Profesora Michała Kisielewicza jest ważnym elementem ponad 50-letniej historii zielonogórskiego środowiska matematycznego, w której Profesor odegrał znaczącą rolę, a Jego działalność organizacyjna jest nie do przecenienia w 54-letniej historii powstania i rozwoju zielonogórskiego środowiska akademickiego.